

รายละเอียดหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2569)

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย	หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก
ภาษาอังกฤษ	Master of Arts Program in Epigraphy in Thai and Oriental Languages

ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็มภาษาไทย	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก)
ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ	Master of Arts (Epigraphy in Thai and Oriental Languages)
ชื่อย่อภาษาไทย	ศศ.ม. (จารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก)
ชื่อย่อภาษาอังกฤษ	M.A. (Epigraphy in Thai and Oriental Languages)

จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

แผน 1 แบบวิชาการ แบบ ก 2	ไม่น้อยกว่า 39 หน่วยกิต
แผน 2 แบบวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 39 หน่วยกิต

รูปแบบของหลักสูตร

รูปแบบและประเภทของหลักสูตร

แผน 1 แบบวิชาการ แบบ ก 2	หลักสูตร 2 ปี
แผน 2 แบบวิชาชีพ	หลักสูตร 2 ปี

ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย

การรับเข้าศึกษา

รับทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

ปรัชญาการศึกษา วัตถุประสงค์ ผลลัพธ์การเรียนรู้

ปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัย

จัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยบัณฑิต
เป็นผู้นำ ผสานศาสตร์และศิลป์ สร้างสรรค์คุณค่าสู่สังคม

กรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร

สถานการณ์ภายนอกในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตที่ส่งผลต่อการวางแผนพัฒนาหลักสูตร

การวางแผนพัฒนาหลักสูตรในปัจจุบันจำเป็นต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และนโยบายสำคัญของประเทศอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติความมั่นคงและการสร้างความสามารถในการแข่งขันซึ่งเรียกร้องให้หลักสูตรมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้และทักษะที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ได้ นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์รวมถึงการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมยังส่งผลให้หลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นและเข้าถึงได้ง่าย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และความเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ควบคู่ไปกับการปรับตัวให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้การผลิตกำลังคนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

นอกเหนือจากบริบทภายในประเทศแล้ว การพัฒนาหลักสูตรยังคำนึงถึงแนวโน้มการพัฒนากำลังคนระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ข้อ (SDGs) ซึ่งผลักดันให้การจัดการเรียนการสอนต้องบูรณาการประเด็นด้านการสร้างการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความยุติธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าไว้ด้วยกัน ในขณะเดียวกันนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนของประเทศที่อ้างอิงจากความต้องการที่แท้จริงได้กลายเป็นแกนหลักในการออกแบบหลักสูตร เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตที่ผลิตออกป็นั้นเป็นที่ต้องการและตรงกับกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญที่สุดต่อการวางแผนหลักสูตรคือ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Digital Disruption) และ พลวัตของบริบทโลก ซึ่งนำไปสู่อาชีพใหม่และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงาน หลักสูตรจึงจำเป็นต้องเร่งปรับตัวเพื่อเน้น “ทักษะแห่งอนาคต” เช่น การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem Solving) ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) และทักษะดิจิทัล (Digital Literacy)

ดังนั้นหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจาริกภาษาไทยและภาษาตะวันออก (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2569) จึงมุ่งผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยออกแบบโครงสร้างหลักสูตรให้ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) มีความยืดหยุ่น ทันสมัย และเอื้อต่อการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะในด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม ความร่วมมือเป็นทีมและภาวะผู้นำ การรู้เท่าทันสื่อ เพื่อสร้างบัณฑิตที่เป็น “นวัตกรรม” (Innovator) ผู้สามารถนำองค์ความรู้ด้านจาริกและเอกสารโบราณไปประยุกต์ใช้และสร้างสรรค์นวัตกรรมให้สอดคล้องกับยุคเศรษฐกิจดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

การวิเคราะห์ช่องว่างและโอกาสทางการตลาดของหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ช่องว่างทางการตลาด (Market Gap Analysis) พบว่า หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจาริกภาษาไทยและภาษาตะวันออก (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2569) มีความโดดเด่นที่แตกต่างจากหลักสูตรอื่นในสถาบันการศึกษาทั่วไปที่มักเน้นภาพกว้างทางภาษาศาสตร์ วรรณคดี หรือประวัติศาสตร์ โดยหลักสูตรนี้มุ่งเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในระดับสูง (Hyper-specialization) ผ่านการ

บูรณาการศาสตร์ด้านจารึกศึกษา (Epigraphy) อักษรวิทยาโบราณ (Palaeography) เอกสารตัวเขียน (Manuscripts) เข้ากับการศึกษาภาษาโบราณที่หาเรียนได้ยากอย่างเข้มข้น เช่น ภาษาเขมร มอญ บาลี สันสกฤต อีกทั้งยังสร้างจุดแข็งที่ไม่ซ้ำใครด้วยการผนวกรายวิชาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการอนุรักษ์ รวมถึงการศึกษาเฉพาะยุคสมัย (สุโขทัย อยุธยา รัตนโกสินทร์) และเฉพาะภูมิภาค (ล้านนา ล้านช้าง ขาดิพันธุ์ไทนอกประเทศไทย อาณาจักรโบราณในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) ซึ่งเป็นการผลิตผู้เชี่ยวชาญเชิงลึกที่ตอบโจทย์การบริหารจัดการมรดกทางวัฒนธรรมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้อย่างตรงจุด

ในส่วนองโอกาสทางการตลาด หลักสูตรมุ่งผลิตบุคลากรคุณภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของหน่วยงานหลักระดับชาติในการอนุรักษ์และวิจัยมรดกของชาติ เช่น กรมศิลปากร สำนักหอสมุดแห่งชาติ สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สถาบันการศึกษา และศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) รวมถึงวงการวิชาการนานาชาติในกลุ่มประเทศอาเซียนที่มีรากฐานทางภาษาและอักษรร่วมกัน นอกจากนี้ ความสามารถในการชำระเอกสารตัวเขียนเฉพาะทาง เช่น ตำรายา โหราศาสตร์ และไสยศาสตร์ ยังเปิดโอกาสให้บัณฑิตเข้าสู่ตลาดงานวิจัยเชิงสหวิทยาการร่วมกับศาสตร์อื่น ๆ เช่น ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและเอเชีย ซึ่งเป็นกลุ่มตลาดที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ยิ่งไปกว่านั้น หลักสูตรมีความได้เปรียบในการแข่งขันการต่อยอดความรู้ไปสู่นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ (Creative Economy) จากองค์ความรู้ด้านจารึกศึกษา ซึ่งเป็นช่องว่างที่หลักสูตรสายมนุษยศาสตร์แบบดั้งเดิมยังเข้าไม่ถึง การผสมผสานทักษะการแปล การวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะเอื้อให้บัณฑิตสามารถสร้างสรรค์สื่อดิจิทัล ฐานข้อมูลเอกสารโบราณ แอปพลิเคชัน หรือเนื้อหาเชิงประวัติศาสตร์สำหรับอุตสาหกรรม สื่อบันเทิง หรือ EdTech ได้อย่างมีคุณภาพ ในขณะที่ทักษะหายาก (Rare Skills) ด้านไวยากรณ์เปรียบเทียบ และระบบปฏิทินโบราณ จะช่วยยกระดับบัณฑิตให้เป็นมากกว่านักวิชาการ แต่เป็น "ผู้สร้างนวัตกรรมทางวัฒนธรรม" ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมได้ในเวลาเดียวกัน

การวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ

วิธีการสำรวจและผลการวิเคราะห์ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คณะทำงานได้ดำเนินการสำรวจความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ผ่านการวิเคราะห์เอกสารนโยบายและแผนกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง ควบคู่ไปกับการสัมภาษณ์และสำรวจกลุ่มเป้าหมายทั้งภายในและภายนอกสถาบัน (อาทิ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า นักศึกษาปัจจุบัน คณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม 2567 และช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน 2567 ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นความต้องการร่วมที่สำคัญได้ 5 ประการ ดังนี้

1. ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Hyper-specialization) ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ลึกซึ้งด้านจารึก เอกสารตัวเขียน และภาษาโบราณหายาก (เขมร มอญ บาลี สันสกฤต) ซึ่งเป็นสาขาที่ขาดแคลน

2. ทักษะดิจิทัลและเทคโนโลยี (Digital Skills) ต้องการทักษะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บ อนุรักษ์ และเผยแพร่ข้อมูล (Digital Epigraphy/Database) ให้ทันสมัยและเข้าถึงง่าย

3. การบูรณาการข้ามศาสตร์ (Interdisciplinary) ต้องการการเชื่อมโยงองค์ความรู้
จารึกเข้ากับโบราณคดี ศิลปะ ประวัติศาสตร์ และการอนุรักษ์

4. ทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) ต้องการทักษะที่เทคโนโลยีทดแทนไม่ได้ เช่น
การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) และการสร้างสรรค์นวัตกรรม (Innovation) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

5. จริยธรรมและความรับผิดชอบ (Ethics & Responsibility) ต้องการบัณฑิตที่มี
จรรยาบรรณวิชาชีพ มีจิตสาธารณะ และทำงานร่วมกับชุมชนในการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรม

การนำความต้องการไปกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้

ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถูกนำมาถ่วงน้ำหนักและกำหนดเป็น ผลลัพธ์การ
เรียนรู้ของหลักสูตร (PLOs) จำนวน 8 ข้อ โดยมีความสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังแสดง
ในตารางที่ 2 ซึ่งครอบคลุม 3 มิติหลัก ได้แก่

ด้านความรู้ (Knowledge) มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้เชิงลึก (PLO1)

ด้านทักษะ (Skills) มุ่งเน้นการประยุกต์ใช้ บูรณาการ วิเคราะห์ ประเมินค่า และใช้
เทคโนโลยี (PLO2, PLO3, PLO4, PLO6)

ด้านจริยธรรมและสังคม (Ethics & Social) มุ่งเน้นการสร้างสรรค์นวัตกรรม การ
ทำงานร่วมกับผู้อื่น และการนำเสนออย่างมีจริยธรรม (PLO5, PLO7, PLO8)

นอกจากนี้ ตารางที่ 3 ยังแสดงให้เห็นว่า PLOs ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับอัต
ลักษณ์บัณฑิต "CREATIVE" ของมหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างลงตัว กล่าวคือ

C (Creative leader), E (Essential skills E1.1) และ A (Art Appreciation) สอดคล้อง
กับ PLO5 (การสร้างสรรค์)

R (Responsibility), T (Thainess), V (Volunteer spirits) และ E (Essential skills for
future citizen E2) (ทักษะด้านบริหารจัดการ/ทำงาน) สอดคล้องกับ PLO7 (การทำงานร่วมกับผู้อื่นและ
ความรับผิดชอบต่อสังคม/วัฒนธรรม)

E (Expertise) เป็นหัวใจหลักที่แทรกอยู่ใน PLO1 ถึง PLO6

I (Integrity and Ethics) และ R (Responsibility) สอดคล้องกับ PLO8 (จริยธรรม)

E (Essential skills for future citizen E1.2-1.3) (ทักษะด้านการคิด/วิจารณ์ญาณ/
แก้ปัญหา) สอดคล้องกับ PLO3 และ PLO4 (การวิเคราะห์และประเมินหลักฐานอย่างเป็นระบบ)

ภาพรวมและเป้าหมายของหลักสูตร

เป้าหมายของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก (หลักสูตร
ปรับปรุง พ.ศ. 2569) มีเป้าหมายสูงสุดในการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้เชี่ยวชาญระดับสูง (High-Expertise
Specialist) ที่เปี่ยมด้วยองค์ความรู้เชิงลึกในศาสตร์จารึกศึกษา (Epigraphy) และอักษรวิทยาโบราณ
(Palaeography) ควบคู่ไปกับการศึกษาภาษาตะวันออกโบราณที่หายาก (เช่น เขมร มอญ บาลี สันสกฤต)

เพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรเฉพาะทางในการวิจัยและอนุรักษ์มรดกทางภาษาและวัฒนธรรมของไทย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พร้อมกันนี้หลักสูตรยังมุ่งยกระดับศักยภาพของผู้เรียนในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการองค์ความรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อยอดจากเอกสารโบราณ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางวิชาการและเศรษฐกิจสังคมได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับบริบทโลกยุคปัจจุบัน

ความเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

หลักสูตรมีความสอดคล้องและเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศิลปากรในทุกมิติ ดังนี้

1. ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และการจัดกลุ่มสถาบัน หลักสูตรนี้มีความเชื่อมโยงโดยตรงกับรากฐานและพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยศิลปากร ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำด้านศิลปะ วัฒนธรรม และโบราณคดี (ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ของคณะโบราณคดี) การมุ่งเน้นศึกษา “จารึกและเอกสารตัวเขียน” ซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญของมรดกทางภาษา ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม จึงเป็นการตอบสนองต่อพันธกิจในการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้หลักสูตรเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนสถานะของมหาวิทยาลัยในการจัดกลุ่มสถาบันที่เน้นด้านศิลปะ วัฒนธรรม และมนุษยศาสตร์ (ACH) และเป็นผู้นำทางวิชาการในระดับภูมิภาค และเป็นกลไกสำคัญในการธำรงรักษาอัตลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยไว้

2. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ การพัฒนาหลักสูตรได้ดำเนินการโดยนำความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) มาสังเคราะห์ร่วมกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตจะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน “CREATIVE” ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ดังรายละเอียดความสอดคล้องที่ปรากฏในตารางต่อไปนี้

คุณลักษณะบัณฑิต (CREATIVE)	ความเชื่อมโยงของหลักสูตรและ PLOs
C (Creative Leader)	ส่งเสริมความเป็นผู้นำทางความคิดสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการนำองค์ความรู้ด้านจารึกศึกษามาต่อยอดเป็น นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ (Creative Works) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม และเผยแพร่องค์ความรู้สู่สาธารณะในรูปแบบใหม่ (สอดคล้องกับ PLO5)
R (Responsibility) T (Thainess) V (Volunteer spirits)	ปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม ตระหนักในคุณค่าของความเป็นไทย และมีจิตอาสา ผ่านกระบวนการทำงานร่วมกับชุมชนและภาคีเครือข่ายในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ในลักษณะสหวิทยาการและยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ (สอดคล้องกับ PLO7)
E (Expertise)	มุ่งสร้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางระดับสูง (Hyper-specialization) ในศาสตร์จารึกศึกษาและภาษาโบราณ ควบคู่กับทักษะการวิจัยขั้นสูงในการวิเคราะห์และประเมินค่าหลักฐานอย่างเป็นระบบและแม่นยำตามหลักวิชาการ (สอดคล้องกับ PLO1-6)

คุณลักษณะบัณฑิต (CREATIVE)	ความเชื่อมโยงของหลักสูตรและ PLOs
E (Essential Skills)	บูรณาการ ทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) และเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ากับการ จารึกศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการรับมือกับการ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Digital Disruption) ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ (สอดคล้องกับ PLO6)

ดังนั้น หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจารึกภาษาไทยและภาษาตะวันออก (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2569) จึงถือเป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการผลิตกำลังคนคุณภาพสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เปี่ยมด้วยทักษะความคิดสร้างสรรค์และจิตสำนึกอันเข้มแข็งในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายสูงสุดและปณิธานในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยศิลปากรอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. ผลิตมหาบัณฑิตที่มีความรู้ในการอ่าน แปล จารึกและเอกสารตัวเขียนที่บันทึกด้วยภาษาไทย ภาษาตะวันออก หรือภาษาที่มีตัวอักษรและอักษรวิธีเฉพาะอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยสามารถอธิบายและเชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีทางวิชาการได้อย่างถูกต้อง
2. ผลิตมหาบัณฑิตที่มีทักษะในการวิเคราะห์ ประเมิน และประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านจารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมร่วมกับศาสตร์อื่น ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการสร้างสรรค์และพัฒนาองค์ความรู้สู่สังคม
3. ผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณลักษณะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีศาสตร์และศิลป์ มีความรับผิดชอบ สามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. ผลิตมหาบัณฑิตที่เคารพหลักเกณฑ์ทางวิชาการและจรรยาบรรณวิชาชีพ ตลอดจนสามารถนำเสนองานวิชาการได้อย่างถูกต้องและมีจริยธรรม

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร

แผน 1 แบบวิชาการ แบบ ก 2	จำนวนไม่น้อยกว่า	39	หน่วยกิต
แผน 2 แบบวิชาชีพ	จำนวนไม่น้อยกว่า	39	หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

แผน 1 แบบวิชาการ	แบบ ก 2	จำนวนไม่น้อยกว่า	39	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		จำนวน	18	หน่วยกิต
วิชาบังคับ (ไม่นับหน่วยกิต)		จำนวน	1	หน่วยกิต
วิชาเลือก		จำนวนไม่น้อยกว่า	9	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		(มีค่าเทียบเท่า)	12	หน่วยกิต

แผน 2 แบบวิชาชีพ	จำนวนไม่น้อยกว่า	39	หน่วยกิต
วิชาบังคับ	จำนวน	18	หน่วยกิต
วิชาบังคับ (ไม่นับหน่วยกิต)	จำนวน	1	หน่วยกิต
วิชาเลือก	จำนวนไม่น้อยกว่า	15	หน่วยกิต
การค้นคว้าอิสระ และสอบประมวลความรู้	(มีค่าเทียบเท่า)	6	หน่วยกิต

รายวิชา

แผน 1 แบบวิชาการ แบบ ก 2

วิชาปรับพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)

ให้นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานด้านจารึกศึกษา เลือกเรียนรายวิชาดังต่อไปนี้ โดยไม่นับหน่วยกิต และ
วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U ตามความเห็นชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

335 500	ภาษาศาสตร์เพื่อการศึกษาจารึก (Linguistics for Epigraphic Studies)	3*(3-0-6)
335 501	ภาษาและอักษรท้องถิ่นไทย (Local Thai Languages and Scripts)	3*(2-3-4)
335 502	ภาษาเขมรเข้มข้น (Intensive Khmer)	3*(2-3-4)
335 503	ภาษามอญเข้มข้น (Intensive Mon)	3*(2-3-4)
335 504	ภาษาบาลีเข้มข้น (Intensive Pali)	3*(2-3-4)
335 505	ภาษาสันสกฤตเข้มข้น (Intensive Sanskrit)	3*(2-3-4)

วิชาบังคับ จำนวน 18 หน่วยกิต

335 510	อักษรวิทยาโบราณ (Palaeography)	3(3-0-6)
335 511	จารึกและเอกสารตัวเขียนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Inscriptions and Manuscripts in Southeast Asia)	3(3-0-6)
335 512	ประวัติศาสตร์และโบราณคดีในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (History and Archaeology in Southeast Asia)	3(3-0-6)

335 513	จารึกและเอกสารตัวเขียนภาษาไทยและภาษาตะวันออก ที่พบในประเทศไทย (Thai and Oriental Language Inscriptions and Manuscripts Attested in Thailand)	3(3-0-6)
335 514	การสำรวจและอนุรักษ์จารึกและเอกสารตัวเขียน (Survey and Conservation of Inscriptions and Manuscripts)	3(2-3-4)
335 515	ระเบียบวิธีวิจัยทางจารึก เอกสารตัวเขียน ภาษา และวรรณกรรม (Research Methodology in Epigraphy, Manuscripts, Languages and Literature)	3(3-0-6)

หมายเหตุ * หมายถึง รายวิชาที่ลงทะเบียนโดยไม่นับหน่วยกิต และวัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U

วิชาบังคับ (ไม่นับหน่วยกิต) จำนวน 1 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานี้ก่อนสอบโครงงานวิทยานิพนธ์ หรือตามข้อเสนอแนะของ
อาจารย์ที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

335 516	สัมมนาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ (Seminar on Thesis and Independent Study)	1*(0-3-0)
---------	--	-----------

วิชาเลือก จำนวนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาไทยและไทนอกประเทศไทย

335 520	จารึกและวรรณกรรมสมัยสุโขทัย (Inscriptions and Literature of the Sukhothai Period)	3(3-0-6)
335 521	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมสมัยอยุธยา (Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Ayutthaya Period)	3(3-0-6)
335 522	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมสมัยธนบุรีและรัตนโกสินทร์ (Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Thonburi and Rattanakosin Periods)	3(3-0-6)
335 523	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมล้านนา (Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Lanna)	3(3-0-6)
335 524	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมล้านช้าง (Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Lanchang)	3(3-0-6)
335 525	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมไท (Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Tai)	3(3-0-6)
335 526	การศึกษาวรรณคดีไทยจากเอกสารตัวเขียน (Study of Thai Literature from Manuscripts)	3(3-0-6)

กลุ่มวิชาภาษาเขมรและมอญ

335 530	ทักษะการสื่อสารภาษาเขมร (Khmer Communication Skills)	3(2-3-4)
335 531	การแปลภาษาเขมร (Khmer Translation)	3(3-0-6)
335 532	อารยธรรมเขมร (Khmer Civilisation)	3(3-0-6)
335 533	วรรณกรรมเขมร (Khmer Literature)	3(3-0-6)

หมายเหตุ * หมายถึง รายวิชาที่ลงทะเบียนโดยไม่นับหน่วยกิต และวัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U

335 534	ระบบเสียงและไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาเขมร (Thai and Khmer Phonology and Grammar)	3(3-0-6)
335 535	ภาษาเขมรและมอญในจารึกและเอกสารตัวเขียนภาษาไทย (Khmer and Mon in Thai Inscriptions and Manuscripts)	3(3-0-6)
335 536	จารึกภาษาเขมรสมัยก่อนพระนครและสมัยพระนคร (Khmer Inscriptions of the Pre-Angkorian and Angkorian Periods)	3(3-0-6)
335 537	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมภาษาเขมรสมัยหลังพระนคร (Khmer Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Post-Angkorian Period)	3(3-0-6)
335 538	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมภาษามอญ (Mon Inscriptions, Manuscripts and Literature)	3(3-0-6)

กลุ่มวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต

335 540	ไวยากรณ์เปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาบาลี-สันสกฤต (Comparative Grammar of Thai and Pali-Sanskrit)	3(3-0-6)
335 541	ไวยากรณ์เปรียบเทียบภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต (Comparative Grammar of Pali and Sanskrit)	3(3-0-6)
335 542	ภาษาบาลีและสันสกฤตในจารึกและเอกสารตัวเขียนภาษาไทย (Pali and Sanskrit in Thai Inscriptions and Manuscripts)	3(3-0-6)
335 543	อิทธิพลวรรณกรรมสันสกฤตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Influence of Sanskrit Literature in Southeast Asia)	3(3-0-6)

335 544	คัมภีร์พุทธศาสนาภาษาสันสกฤต (Sanskrit Buddhist Texts)	3(3-0-6)
335 545	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมภาษาบาลี (Pali Inscriptions, Manuscripts and Literature)	3(3-0-6)
335 546	จารึกภาษาสันสกฤตในประเทศอินเดีย (Sanskrit Inscriptions in India)	3(3-0-6)
335 547	จารึกภาษาสันสกฤตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Sanskrit Inscriptions in Southeast Asia)	3(3-0-6)

กลุ่มวิชาประยุกต์

335 550	ภาษาอังกฤษเพื่องานจารึกศึกษา (English for Epigraphic Studies)	3(3-0-6)
335 551	เทคโนโลยีสารสนเทศจารึกศึกษา (Information Technology for Epigraphic Studies)	3(3-0-6)
335 552	ระบบปฏิทินในจารึกและเอกสารตัวเขียน (Calendar Systems in Inscriptions and Manuscripts)	3(3-0-6)
335 553	การชำระเอกสารตัวเขียน (Restitution of Manuscripts)	3(3-0-6)
335 554	เอกสารตัวเขียนประเภทตำรายา (Medical Manuscripts)	3(3-0-6)
335 555	เอกสารตัวเขียนด้านไสยศาสตร์ (Occult Manuscripts)	3(3-0-6)
335 556	เอกสารตัวเขียนด้านโหราศาสตร์ (Astrological Manuscripts)	3(3-0-6)
335 557	ประติมานวิทยาพุทธและพราหมณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Buddhist and Brahmanical Iconography in Southeast Asia)	3(3-0-6)
335 558	สหวิทยาการด้านจารึกศึกษา (Interdisciplinary Approaches to Epigraphic Studies)	3(2-3-4)
335 559	นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์จากองค์ความรู้ด้านจารึกศึกษา (Innovations and Creative Works from Epigraphic Body of Knowledge)	3(2-3-4)

วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า) 12 หน่วยกิต

335 560 วิทยานิพนธ์
(Thesis)

(มีค่าเทียบเท่า) 12 หน่วยกิต

แผน 2 แบบวิชาชีพ

วิชาปรับพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)

ให้นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานด้านจารึกศึกษา เลือกเรียนรายวิชาดังต่อไปนี้ โดยไม่นับหน่วยกิต และ
วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U ตามความเห็นชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

335 500 ภาษาศาสตร์เพื่อการศึกษาจารึก 3(3-0-6)
(Linguistics for Epigraphic Studies)

335 501 ภาษาและอักษรท้องถิ่นไทย 3(2-3-4)
(Local Thai Languages and Scripts)

335 502 ภาษาเขมรเข้มข้น 3(2-3-4)
(Intensive Khmer)

335 503 ภาษามอญเข้มข้น 3(2-3-4)
(Intensive Mon)

335 504 ภาษาบาลีเข้มข้น 3(2-3-4)
(Intensive Pali)

335 505 ภาษาสันสกฤตเข้มข้น 3(2-3-4)
(Intensive Sanskrit)

วิชาบังคับ จำนวน 18 หน่วยกิต

335 510 อักษรวิทยาโบราณ 3(3-0-6)
(Palaeography)

335 511 จารึกและเอกสารตัวเขียนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3(3-0-6)
(Inscriptions and Manuscripts in Southeast Asia)

335 512 ประวัติศาสตร์และโบราณคดีในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3(3-0-6)
(History and Archaeology in Southeast Asia)

335 513 จารึกและเอกสารตัวเขียนภาษาไทยและภาษาตะวันออก
ที่พบในประเทศไทย 3(3-0-6)
(Thai and Oriental Language Inscriptions and Manuscripts
Attested in Thailand)

- | | | |
|---------|---|----------|
| 335 514 | การสำรวจและอนุรักษ์จารึกและเอกสารตัวเขียน
(Survey and Conservation of Inscriptions and Manuscripts) | 3(2-3-4) |
| 335 515 | ระเบียบวิธีวิจัยทางจารึก เอกสารตัวเขียน ภาษา และวรรณกรรม
(Research Methodology in Epigraphy, Manuscripts,
Languages and Literature) | 3(3-0-6) |

วิชาบังคับ (ไม่นับหน่วยกิต) จำนวน 1 หน่วยกิต

นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชานี้ก่อนสอบโครงงานวิทยานิพนธ์ หรือตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

- | | | |
|---------|--|-----------|
| 335 516 | สัมมนาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ
(Seminar on Thesis and Independent Study) | 1*(0-3-0) |
|---------|--|-----------|

หมายเหตุ * หมายถึง รายวิชาที่ลงทะเบียนโดยไม่นับหน่วยกิต และวัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U

วิชาเลือก จำนวนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาไทยและไทนอกประเทศไทย

- | | | |
|---------|---|----------|
| 335 520 | จารึกและวรรณกรรมสมัยสุโขทัย
(Inscriptions and Literature of the Sukhothai Period) | 3(3-0-6) |
| 335 521 | จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมสมัยอยุธยา
(Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Ayutthaya Period) | 3(3-0-6) |
| 335 522 | จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมสมัยธนบุรีและรัตนโกสินทร์
(Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Thonburi and
Rattanakosin Periods) | 3(3-0-6) |
| 335 523 | จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมล้านนา
(Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Lanna) | 3(3-0-6) |
| 335 524 | จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมล้านช้าง
(Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Lanchang) | 3(3-0-6) |
| 335 525 | จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมไท
(Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Tai) | 3(3-0-6) |
| 335 526 | การศึกษาวรรณคดีไทยจากเอกสารตัวเขียน
(Study of Thai Literature from Manuscripts) | 3(3-0-6) |

กลุ่มวิชาภาษาเขมรและมอญ

335 530	ทักษะการสื่อสารภาษาเขมร (Khmer Communication Skills)	3(2-3-4)
335 531	การแปลภาษาเขมร (Khmer Translation)	3(3-0-6)
335 532	อารยธรรมเขมร (Khmer Civilisation)	3(3-0-6)
335 533	วรรณกรรมเขมร (Khmer Literature)	3(3-0-6)
335 534	ระบบเสียงและไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาเขมร (Thai and Khmer Phonology and Grammar)	3(3-0-6)
335 535	ภาษาเขมรและมอญในจารึกและเอกสารตัวเขียนภาษาไทย (Khmer and Mon in Thai Inscriptions and Manuscripts)	3(3-0-6)
335 536	จารึกภาษาเขมรสมัยก่อนพระนครและสมัยพระนคร (Khmer Inscriptions of the Pre-Angkorian and Angkorian Periods)	3(3-0-6)
335 537	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมภาษาเขมรสมัยหลังพระนคร (Khmer Inscriptions, Manuscripts and Literature of the Post-Angkorian Period)	3(3-0-6)
335 538	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมภาษามอญ (Mon Inscriptions, Manuscripts and Literature)	3(3-0-6)

กลุ่มวิชาภาษาบาลีและสันสกฤต

335 540	ไวยากรณ์เปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาบาลี-สันสกฤต (Comparative Grammar of Thai and Pali-Sanskrit)	3(3-0-6)
335 541	ไวยากรณ์เปรียบเทียบภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต (Comparative Grammar of Pali and Sanskrit)	3(3-0-6)
335 542	ภาษาบาลีและสันสกฤตในจารึกและเอกสารตัวเขียนภาษาไทย (Pali and Sanskrit in Thai Inscriptions and Manuscripts)	3(3-0-6)
335 543	อิทธิพลวรรณกรรมสันสกฤตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Influence of Sanskrit Literature in Southeast Asia)	3(3-0-6)
335 544	คัมภีร์พุทธศาสนาภาษาสันสกฤต (Sanskrit Buddhist Texts)	3(3-0-6)

335 545	จารึก เอกสารตัวเขียน และวรรณกรรมภาษาบาลี (Pali Inscriptions, Manuscripts and Literature)	3(3-0-6)
335 546	จารึกภาษาสันสกฤตในประเทศอินเดีย (Sanskrit Inscriptions in India)	3(3-0-6)
335 547	จารึกภาษาสันสกฤตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Sanskrit Inscriptions in Southeast Asia)	3(3-0-6)

กลุ่มวิชาประยุกต์

335 550	ภาษาอังกฤษเพื่องานจารึกศึกษา (English for Epigraphic Studies)	3(3-0-6)
335 551	เทคโนโลยีสารสนเทศจารึกศึกษา (Information Technology for Epigraphic Studies)	3(3-0-6)
335 552	ระบบปฏิทินในจารึกและเอกสารตัวเขียน (Calendar Systems in Inscriptions and Manuscripts)	3(3-0-6)
335 553	การชำระเอกสารตัวเขียน (Restitution of Manuscripts)	3(3-0-6)
335 554	เอกสารตัวเขียนประเภทตำรายา (Medical Manuscripts)	3(3-0-6)
335 555	เอกสารตัวเขียนด้านไสยศาสตร์ (Occult Manuscripts)	3(3-0-6)
335 556	เอกสารตัวเขียนด้านโหราศาสตร์ (Astrological Manuscripts)	3(3-0-6)
335 557	ประติมาวิทยาพุทธและพราหมณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Buddhist and Brahmanical Iconography in Southeast Asia)	3(3-0-6)
335 558	สหวิทยาการด้านจารึกศึกษา (Interdisciplinary Approaches to Epigraphic Studies)	3(2-3-4)
335 559	นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์จากองค์ความรู้ด้านจารึกศึกษา (Innovations and Creative Works from Epigraphic Body of Knowledge)	3(2-3-4)

การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า) 6 หน่วยกิต

335 561	การค้นคว้าอิสระ (Independent Study)	(มีค่าเทียบเท่า) 6 หน่วยกิต
---------	--	-----------------------------

การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2566 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2566 และข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2568 (ภาคผนวก ก) รวมไปถึงระเบียบ/ประกาศที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยศิลปากร และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง